

El romiatge de maig

L'Església dedica el mes de maig a la Mare de Déu. Sant Josepmaria deia: “Mes de maig. El Senyor vol de nosaltres que no desaprofitem aquesta ocasió de créixer en el seu Amor a través del tracte amb la seva Mare”.

29/04/2025

“Hem començat el mes de maig. El Senyor vol de nosaltres que no desaprofitem aquesta ocasió de créixer en el seu Amor a través del tracte amb la seva Mare. Que cada

dia sapiguem tenir amb Ella aquests detalls de fills —coses petites, atencions delicades—, que esdevenen grans realitats de santedat personal i d’apostolat, és a dir, d’una fal·lera constant per contribuir a la salvació que Crist ha vingut a dur al món”. [1]

Forma part de la tradició de l'Església que en molts llocs hom dediqui el mes de maig a la santíssima Mare de Déu. En aquest temps, els cristians ens esforcem per tenir Maria més present al nostre cor, amb un amor que es tradueix en pràctiques d’afecte filial.

Sant Josepmaria Escrivà es commovia amb les manifestacions multitudinàries d’amor a la Mare de Déu, però sempre deia que tenia predilecció per un romiatge fet individualment o en grups reduïts, potser només de dues o tres persones. “Jo respecto i estimo

aquelles altres manifestacions públiques de pietat, però personalment m'estimo més intentar d'oferir a Maria el mateix afecte i el mateix entusiasme, amb visites personals, o en petits grups, amb regust d'intimitat". [2]

El 1935, després de la seva primera visita al santuari de Sonsoles, a terres d'Àvila, el fundador de l'Opus Dei va establir que, com a mostra d'amor a la Mare de Déu, tots els fidels de la Prelatura fessin cada any, al mes de maig, un romiatge a un santuari o lloc on es veneri una imatge de santa Maria. D'aleshores ençà, aquest costum s'ha difós entre moltes altres persones que han entrat en contacte amb el seu missatge.

El romiatge de maig és una visita a la Mare de Déu feta amb amor filial. Sant Josepmaria hi resava tres parts del Rosari: una, en el camí d'anada; una altra —que solia ser la

corresponent al dia de la setmana, amb les lletanies—, al santuari o davant la imatge de la Mare de Déu que havia anat a visitar; i la tercera, en el camí de tornada.

Es poden oferir a santa Maria petites mortificacions per les necessitats personals i de tota l'Església: fer a peu almenys la darrera part del trajecte; acceptar amb alegria les incomoditats del camí o les inclemències del temps; privar-se del petit refrigeri que seria normal en un passeig, etc.

El romiatge de maig té un marcat esperit apostòlic. Sant Josepmaria animava a fer-lo en companyia d'amics o parents i a aprofitar per suggerir-los algun pas endavant en la seva vida cristiana.

“Moltes conversions, moltes decisions de donació pròpia al servei de Déu han estat precedides d'una trobada amb Maria. Nostra Senyora

ha fomentat els desigs de cerca, ha activat maternalment les inquietuds de l'ànima, ha fet aspirar a un canvi, a una vida nova. I així el *feu tot allò que Ell us digui* s'ha convertit en realitats d'amorós lliurament, en vocació cristiana que il·lumina des de llavors tota la nostra vida personal". [3]

“Una manifestació particular de la maternitat de Maria —deia Joan Pau II a Fàtima— la constitueixen els llocs on Ella es troba amb els homes, les cases on habita; llocs on es nota una particular presència de la Mare. En tots aquests llocs es compleix de manera admirable el singular testament del Senyor crucificat. Allí, l'home és confiat a Maria, allí acudeix amb prestesa a trobar-se amb Ella com amb la pròpia Mare; li obre el seu cor, li parla de tot; la rep en la seva pròpia casa, és a dir, li fa partícip de tots els seus problemes”.

[1] Josepmaria Escrivà, *És Crist que passa*, 149

[2] *Ibíd*, 139

[3] *Ibíd*, 149

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/el-romiatge-
de-maig/](https://opusdei.org/ca-ad/article/el-romiatge-de-maig/) (22/03/2026)